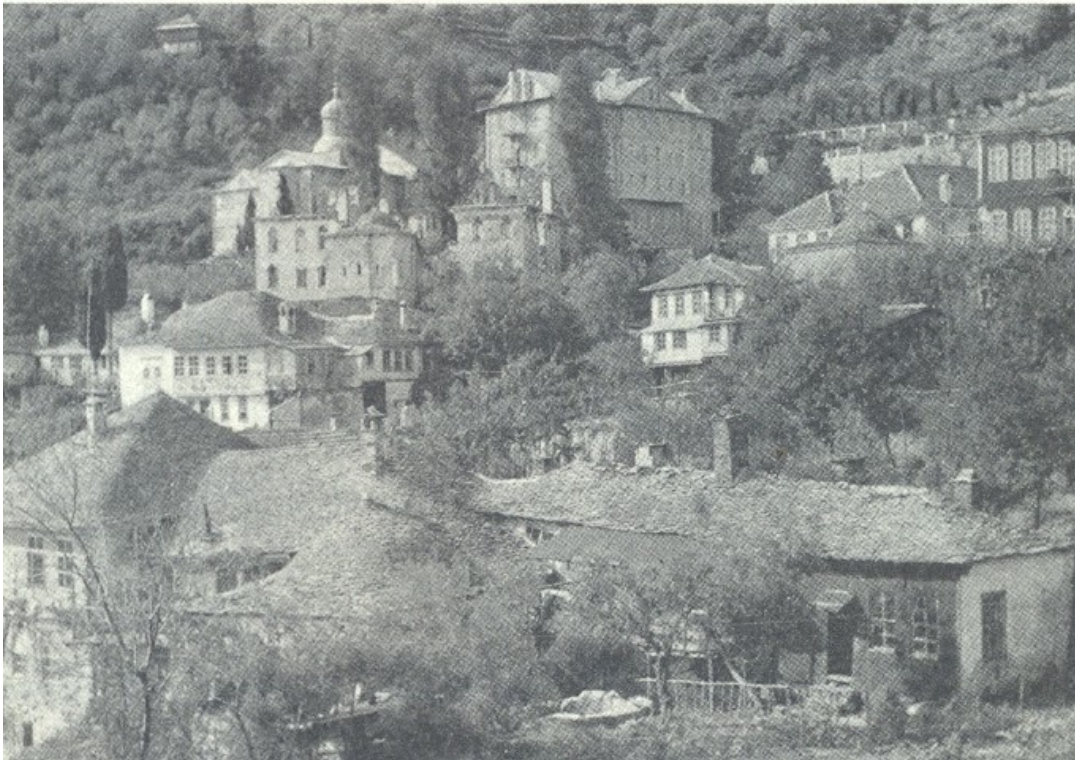

Ιερομόναχος Συμεών Καρυώτης (1864 - 1916)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Image not found or type unknown

Γεννήθηκε από ευσεβείς γονείς στο χωριό Λογγανίκος της Σπάρτης το 1864. Είχε 16 αδέρφια. Από μικρός ήταν φιλάσθενος. Η καλή του μητέρα, με τη βαθιά της πίστη και ως πρακτική ιατρός, πολλές φορές τον βοήθησε στις ασθένειές του. Τελείωσε την Ιερατική Σχολή Τριπόλεως. Ήθελε να μονάσει σε μοναστήρι της περιοχής του, αλλά ο πατέρας του τον απέτρεπε.

Έτσι, το 1890, αναχώρησε κρυφά για το Άγιον Όρος. Έμεινε κρυμμένος για εννέα χρόνια. Στην αρχή μόνασε στα Καυσοκαλύβια. Γέροντα είχε τον παπα-Μηνά, που υπήρξε υποτακτικός του περιβόητου ασκητή Χατζη-Γιώργη (+1886). Μετά τη διάλυση της αδελφότητας του Χατζη-Γιώργη ο παπα-Μηνάς μετώκησε στις Καρυές με τον καλό υποτακτικό του Συμεών κι εγκαταστάθηκαν στο Ιβηρίτικο Κελλί της Αγίας Τριάδος. Ο Συμεών παρέλαβε από τον αγαπητό Γέροντά του το αυστηρό ασκητικό τυπικό τού «παπού» του. Αγαπούσε πολύ τη μελέτη, την οποία του επέτρεψε ο Γέροντάς του. Μελέτησε με μεγάλο ζήλο πολλά βιβλία κι έμαθε μόνος του γαλλικά, αγγλικά, ρωσικά, λατινικά, εβραϊκά και αραβικά. Έγραψε μάλιστα κι

ένα ελληνοεβραϊκό λεξικό. Κατά την παραμονή του στις Καρυές έγινε δάσκαλος των ελληνικών στους μονα-χούς του γειτονικού Ρωσικού Κελλιού του Αγίου Στεφάνου.

Ο παπα-Μηνάς επειδή τον έβλεπε συχνά άρρωστο, του επέτρεψε να πάει στους γονείς του, για να πάρει την ευχή τους, καθόσον είχε τον λογισμό μήπως για τον λόγο αυτό ταλαιπωρείται τόσο με την υγεία του. Μετά από μικρή παραμονή στην πατρίδα του επέστρεψε στο Άγιον Όρος. Σε λίγο αρχίζει μία μεγάλη περιοδεία, η οποία όμως δεν θα του επιτρέψει την επιστροφή στον φίλτατο Άθωνα. Επισκέπτεται το Σινά, όπου μένει επί μία εξαετία ασκητεύοντας, τους Αγίους Τόπους για προσκύνημα, χώρες της Ανατολής και της Ευρώπης.

Επιστρέφει στην ιδιαίτερη πατρίδα του, όπου ξεκινά έργο ιεραποστόλου. Περιοδεύει όλα τα γύρω χωριά και κηρύττει με ζήλο τον λόγο του Θεού. Περιέρχεται όλη τη νότια Πελοπόννησο. Οι άνθρωποι άρχιζαν να τον εκτιμούν και να τον σέβονται. Η αρετή του τους παραμυθούσε. Όταν δεν ήταν κοντά τους, τους έστελνε γράμματα, τα οποία τα φύ-λαγαν ως ιερά φυλακτά. Ως ιεροκήρυκας, Πνευματικός και λειτουργός υπήρξε ιλαρός, συμπαθής και φιλόστοργος. Δεν δυσκολεύθηκε, όταν χρειάστηκε, να καυτηριάσει σοβαρά λάθη αρχόντων. Δεν θέλησε να γί-νει επίσκοπος, παρότι τον παρότρυναν. Χρημάτισε καθηγητής της Ιερατικής Σχολής Σπάρτης.

Οι πολλοί κόποι, οι μακρές περιοδείες, τα συνεχή κηρύγματα, οι καθημερινές ιερές ακολουθίες, οι συχνές θείες Λειτουργίες, η μεγάλη αλληλογραφία, η ακατάπαυστη μελέτη, η εκτέλεση του μυστηρίου της Εξομολογήσεως, τα προβλήματα από τις ασθένειες, δεν τον έκαναν ποτέ να κάμψει τη νηστεία και τη θερμή προσευχή. Αναφέρουν ότι δεν έτρωγε ποτέ κρέας, αβγά και γαλακτερά. Ακόμη και το Πάσχα δεν έτρωγε αβγά, αλλά έβαφε κόκκινες πατάτες, κατά το Χατζηγιωργιάτικο τυπικό.

Στα τελευταία έτη της ζωής του αποσύρθηκε σ' ένα σπήλαιο έξω του χωριού Νιχώρι Φαλαισίας, ύστερα από την τελευταία του πασχάλια θεία Λειτουργία. Ζούσε με χόρτα. Βυθίσθηκε στη σιωπή. Τώρα πλέον ωφελούσε τον κόσμο μόνο με τη διάπυρη προσευχή του. Σ' εκκλησίες και μονές μοίρασε τα υπάρχοντά του, κυρίως βιβλία. Μετά από επίθεση ληστών κλονίσθηκε πιο πολύ η ταλαιπωρημένη υγεία του. Μερικοί τον νόμισαν σαλό. Ακτήμων, σιωπών, ασθενών και προσευχόμενος παρέ-δωσε το πνεύμα του στον Πλάστη του ήσυχα τον Δεκέμβριο του 1916.

Πηγες - Βιβλιογραφία:

Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού, Παπα-Συμεών ο Πνευματικός (1864-1916),

Πρωτόκολλο 31/1991, σσ. 126-128.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Α΄1901-1955* , σελ.131-133 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.